

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

Memb. IX. Orationes longiorem affectum certum continentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

nam, per vestras preces, meritaque liceat deprecari. Subvenite SS. Angeli Dei, subvenite, succurrite; jam jam aderit Judex Christus JESUS. Miserere, ô JESU! Miserere, per omnes SS. Angelos tuos te rogo, JESU MISERERE.

III.

AD OMNES SANCTOS COELITES

Oratio D. Augustini.

O Pulchra! ô speciosa domus Domini! ego dilexi decorem tuum, ad te suspiro ex hoc meo exilio, ad te anhelat cor meum, dum deficit vita mea. O vos Angeli, & Spiritus cœlestes, qui estis exercitus Dei fortissimus, defendite me in hoc passu contra omnes laqueos Satanæ. Liberate me à periculis hujus maris procellosi, & à Piratis, qui me persequuntur. Vos vestris orationibus deducite hanc conquistatam, & con fractam cymbam ad portum quietis, ut illic vobiscum conquiescam. O Patriarchæ! SS. ô Prophetæ luce divina illuminati! ô Apostoli, & Imperatores Domini gloriosi! Valentissimi JESU Christi Martyres, sapientissimi Doctores, Humillimi Confessores, purissimæ Virgines, Conjuges, Viduæ, & animæ omnes quæ Deo placuistis, adjuvate me & subvenite, ut salvus perveniam ad portum, ad quem vos pervenistis. Peccavi, & sicut ovis quæ periit, erravi, fateor, neque tamen diffido de bonitate optimi mei Pastoris; ille me recipiet in suos humeros, & ad vos deducet, ut in vestra Societate exultet anima mea gaudio inexplicabili, quo vos jam fruimini.

MEMBRUM IX.

Orationes longiorem affectum certum
continentes.

FIDEI

I.

AFFECTVS FIDEI.

Profiteor coram te summa, & prima veritas Deus, corde & ore, coramque curia cœlesti, totòque orbe, sincerè me credere omnia, quæ dixisti, revelasti, & per Ecclesiam Catholicam credenda proposuisti; idque ex speciali dono gratiæ tuæ; præsertim quæ in Symbolo Apostolico, aliisque continentur, affirmans omnia esse certissima. Et in hac fide protestor me cum divino auxilio tuo, quod imploro, velle vivere, & mori; utinam & pro eâdem sanguinem profundere dignus forem! & si quid forte occurreret contra eam, undecunque (quod, quæso, avertere digneris) id ex nunc pro tunc detestor, & abrenuncio; adauge mihi fidem, fidelissime JESU, ut in eamoriens non peream, sed habeam vitam æternam. *Hujus professionis, & protestationis exemplum supra positum in Gonzale Medeiros, ardentem cereum manu tenente potest legi cap. 6, §. 13. memb. 3.*

II.

SPEI

Ex S. Augustino. Med. c. 39.

Peccavi, ô Juste Judex, mereor mille infernos: non habeo, unde solvam. Mea satisfactio est tuus sanguis, & tua misericordia; quæ absomit, & superat peccata totius mundi. Quamvis peccaverim, & merear desereri, tu tamen non exuisti tuam bonitatem, quâ solitus es salvare peccatores. Non placet tibi, Domine, perditio eorum, qui moriuntur, imò ut mortui viverent, tu mortuus es. Nunc, cum peccatores vivant te moriente, supplico, ut te vivente non moriar ego. Quomodo potero diffidere, ô bone JESU, de tua misericordia, dum recordor, quod cum

Y 6

effera

esse tuus inimicus, pro me mortuus es, & me DEO reconciliasti? Si veniam offerebas, cum eam non quærerem; modò cum eandem peto, quantò libentius impertieris? Tuum dulcissimum nomen, ô JESU, quod Salvatorem significat, fiduciam mihi præbet, salva animam meam, & dic ei, quòd sis ejus Salus. *ex med. cap. 39.*

III.

CHARITATIS.

Ex eodem.

Nunc cognovi te, lux vera, nunc cognovi te in fine vitæ meæ. Sis benedictus, & lauderis semper, ô illuminator animæ meæ in tempore mortis tam opportuno. Serò te amavi, amor æternæ, sed quia serò, seriò nunc te amem, & melius est serò, quàm nunquam. O infelix tempus, in quo te non cognovi! ô misera cæcitas, in qua te non vidi! ô nefanda sarditas, in qua non audivi voces tuas! ô scædum, & infatuatum cor, quod se immiscuit pulchritudini corruptibili tuarum creaturarum, te deserens, qui es pulchritudo æterna!

IV.

DESIDERII VIDENTI DEVM.

Ex S. Gertrude.

O Amor! quando erues animam meam ex hoc carcere? acceleret, ô DEUS meus, dulcedo mea, acceleret gloria tuæ præsentis. Deus meus, misericordia mea, absconde me in tuis manibus, in tuis pedibus, in hoc amantissimo corde. In te defigo mea desideria, mei gemitus ad te sunt, ad te mea suspiria, laudes, & omnis fiducia. Quando tecum ero gloria mea? quando dissolvetur hic laqueus mortis? dilata misericordiam tuam erga hanc magnam peccatricem.

tricem. O amor æterne! quàm dulcis & amabilis est tua Societas? Surge desiderium cordis mei. Ad te sunt oculi mei, ad te aures, nulla mihi alia vox sonet, sonet unica tua bonitas in auribus meis.

V.

Velex cap. 1. soliloq.

Quare faciem tuam avertis gaudium meum per quod gaudeo? Ubi es absconditus pulcher, quem desidero? Vocem tuam audio, & revivisco; sed cur faciem tuam abscondis? fortè dicis, non videbit me homo, & vivet? Eja Domine moriar, ut te videam, videam, ut hîc moriar. Nolo vivere, volo mori, dissolvi cupio, & esse cum Christo, mori desidero, ut videam Christum, vivere renuo, ut vivam cum Christo.

VI.

GRATITVDINIS.

Agnosco Deus meus ex toto corde beneficia, quæ ex manu tua accepi, & me ipsum redono in omnem æternitatem ei, qui amore mei se mihi, imò & suis inimicis tradidit. Redeo, & me tibi restituo, quia tuus sum. Vivo, ut in me vivas, & morior in te, ut te in omnem æternitatem.

VII.

CONTRITIONIS.

Ad SS. Trinitatem.

O Trinitas beatissima! Vehementer pœnitet irrogatæ tibi injuriæ peccatis meis, quæ detestor idcirco. Pater peccavi in cœlum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus. Pœnitet! ah pœnitet, ô Deus propitius esto mihi peccatori! ô unico Patris æterni Fili JESU, cruciatus & mortem tuam acerbissimam, quorum infelix peccator causam me
fuisse

fuisse heu quàm me pœnitet! pone inter peccata mea, & iusticiam æterni Patris tui, & miserere mei! ô Spiritus Sanctissime, amor & bonitas infinita! à te quòd recesserim conversus ad creaturas cum injuria, & offensa tanti boni, quàm mihi dolet! ne proicias me à facie tua, sed spiritu tuo sancto renova, & confirma me in æternùm, nunquam amplius à te separer, sed ex omni actione, & vita meâ resultet gloria Patri, & Filio, & Spiritui S. sicut erat in principio, & nunc & semper &c.

VIII.

RESIGNATIONIS.

A S. Hieronymo usurpatus.

ADvenit tandem, ô Domine, hora mortis, propter quam in mundum nascimur. Cum hoc onere accepi beneficium vitæ, ut deinde persolverem tributum mortis. Expirâsti, ô mi redemptor, in cruce, cùm esses Dominus, ut mori servus non tergiversaretur. Fiat semper voluntas tua: moriatur, moriatur anima mea, attamen morte iustorum. Scio, quia Deus & Redemptor meus vivit, & suis temporibus resuscitabit hoc corpus concussum à tam potentibus ventis nausæ, fastidiorum, dolorum, & aliorum rebellium accidentium. Ut inhabitem terras meliores, dimitto mortalem hanc domum, & hanc carnem morti destinatam. Tempus est, ut cantem DEO meo hymnum laudis, quia per ignem & aquam deduxisti me in refrigerium. Usque ad hanc horâ peregrinatus sum, nunc in patriam ingredior; usque modò periculosè navigavi, nunc in portum intro. Deus est, qui me transfert de tenebris in lucem; de periculis ad securitatem; ex paupertate ad divitias; ex pugna ad victo-

victoriã; ex molesto ergastulo hujus corporis ad Patriam, à dolore ad quiete & tranquillitatem cœlestis curiã. Vita mea sensim deficit, ô Deus, in cujus potestate sunt omnia horarũ momenta. Fateor, melius est mihi tractare cum morte, quàm cum vita tam dolosa, periculosa, proditrice. O bona mors! dulcis facta per mortem Domini mei JESU Christi. Non jam mors dicenda es, siquidem das æternam vitam, & aufer à me febres, & dolores; & fugas à corpore famem & sitim. Veni, ô mors! Soror mea, sponsa mea, amica mea, & monstra mihi JESUM amorem cordis mei, ostende mihi, ubi pascat greges suos hic divinus Pastor; ubi sit merities gloriosæ pulchritudinis optimi JESU. Surge, anima mea, curre in odorem unguentorum ejus preciosorum, intra in secretum deliciarum ejus. Jam pertransierunt dies juventutis meæ, & anni informes senectutis transierunt velut umbra, & me solum reliquerunt, Ad te converto me, redemptor meus, convertere & tu ad me, ô spes mea unica! Respice, salva, & libera me, & hanc animam erue à carcere corporis istius.

Dies mei sicut fumus evanuerunt, & caro mea sicut flos fœni exsiccata est. Jam certè Deus meus advenit tempus, in quo recorderis, & miseraris mei. Aufer à me lugubrem amictum istius corporis, & indue me gloriosa veste immortalitatis. Anima mea in Dei præsentia tota colliquescit, quia fruitur sponso toties, & tam diu quæsito. Surge cœlestis Pater, excipe famentem & prodigum filium. Redit totus defædatus & macer ex longinqua regione, ubi pavit immunda animalia.

HVMIL-

HUMILIATIONIS.

A S. Maria Nepte S. Abraami usurpatus.

Heu me miserabilem! heu me, quia profanavi templum Dei! Eheu! deturpavi ejus imaginem, & rupi fœdus in baptismo initum, & vota millies in vita facta! Miseram me! quæ propter vilissimam voluptatulam averti oculos à Deo meo, & omnem ejus substantiam vendidi. Heu me! quæ pessumdedi omne id, quod comparaveram per tot Sacramenta, & bona opera! Quibus deinceps oculis cœlum adspiciam, cum isti, quos habeo, toti contaminati sint ex aspectu malitiæ? Quibus labiis, quâ linguâ supplicabo isti purissimæ majestati, cum sint maculata & deturpata tam fœdis culpis? Ad Deum quali cum corde accedam? quomodo loquar? cum legem ejus conculcârim, cum promissa ei facta violârim, cum sim plena maculis in corpore, & in anima! Heu me! quò me vertam? ô si mors antè rapuisset, quàm talem malitiam committerem contra divinam Majestatem! Quis lacrymarum fons poterit eluere tot, & tantas maculas! à quantis bonis excidi! in quanta mala incidi! Convertite me ad te, ô Deus meus! peccavi, peccavi, agnosco in te viscera materna, etiâ erga eos, qui te nõ quærunt. Nullum vulnus tantum est, quod tu curare non possis. Da mihi tempus & locum Pœnitentiæ. Indigna sum tua misericordiâ, attamen eam mihi tuus Sanctissimus Filius promeruit. Consequar per illum, quod ex me non mereor. Parce, amantissime Pater, propter id quod es, elue meas maculas sanguine JESU Christi. Sic, sic non invenietur in me fœditas, quæ tibi displiceat. Hoc doleo, quòd in me inveniatur vestigium rei, quæ tibi displicet.

INDEX